

53 Św. Teresa z Lisieux – mała siostra od wielkich spraw

Pan Jezus szczególnie umiłował dzieci. Swoim uczniom pokazywał je jako wzór do naśladowania. Dzisiaj spotkasz św. Teresę Martin (czyt. Martę), która jest dla nas wzorem dziecięcego zaufania Bogu. Nazywamy ją również św. Teresą z Lisieux (czyt. Lizje) lub św. Teresą od Dzieciątka Jezus.

[Jezus] przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł: „Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdzicie do królestwa niebieskiego. Kto się więc unżyj jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim”.

(Mt 18,2-4)

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus urodziła się 2 stycznia 1873 r. we Francji jako ostatnia z dziewięciorga dzieci państwa Martin. Była dzieckiem niezwykle wrażliwym i żywiołowym. Potrafiła też być uparta. W wieku czterech lat bardzo boleśnie przeżyła śmierć matki. Po śmierci pani Martin cała rodzina przeniosła się do Lisieux. Smutek Teresy jeszcze bardziej się pogłębił, gdy starsza siostra, Paulina, wstąpiła do klasztoru karmelitanek. Mała Tereska czuła się osamotniona. Miała silne bóle głowy, które przeszkadzały jej w nauce.

W wieku 10 lat Tereska ciężko się rozchorowała. Miała jadłowstręt, męczyły ją halucynacje i dreszcze. Lekarze nie potrafili jej pomóc. 13 maja 1883 r. została uzdrowiona dzięki Matce Bożej, której figurkę miała przy łóżku. Rok później przystąpiła do Pierwszej Komunii Świętej, którą bardzo głęboko przeżyła.

Gdy najstarsza siostra, Maria Ludwika, także postanowiła wstąpić do Karmelu, Tereska cierpiała z powodu rozstania. Ponownie się rozchorowała, ale uzdrowienie nieoczekiwanie nastąpiło w noc Bożego Narodzenia 1886 r. Od tej pory Teresa chciała jak najszybciej wstąpić do Karmelu. Niestety była zbyt młoda. Zwierzchnik Karmelu w Lisieux, kazał jej czekać do ukończenia dwudziestego pierwszego roku życia. Teresa udała się do biskupa z prośbą o pomoc, gdzie również usłyszała, że jest za młoda. Udała się więc do papieża i dopiero wtedy otrzymała zgodę na wstąpienie do klasztoru.

Kilka słów o...

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus jest patronką misji. Nie mogąc wyjechać z powodu zbyt słabego zdrowia, wspierała misjonarzy modlitwą i ofiarą cierpienia.

Czy wiesz, że...

Jan Paweł II ogłosił św. Teresę doktorem Kościoła, ponieważ uczy zarówno ludzi prostych, jak i wykształconych małej drogi całkowitego powierzenia się Panu Bogu i Jego woli.

Czternastoletnia Teresa z miłości do Pana Jezusa pragnęła ocalić dusze, którym groziło potępienie. Jej pierwszym „duchowym dzieckiem” stał się Pranzini (czyt. Prancini), wielokrotny morderca, skazany na śmierć. Podczas procesu nie wykazywał skruchy. Wbrew głosom powszechnego potępienia Teresa modliła się o miłosierdzie dla niego. W dzień egzekucji skazaniec w pierwszym odruchu odepchnął przybyłego księdza. W ostatniej chwili jednak chwycił krucyfiks i ucałował go ze czcią. O tym wydarzeniu Teresa dowiedziała się z gazety. Poznała w ten sposób moc modlitwy za grzeszników.

9 kwietnia 1888 r. Teresa wstąpiła do Karmelu. Osiem lat później zachorowała na gruźlicę. Słaba, z trudem podnosiła się z łóżka, by uczestniczyć we Mszy Świętej i modlitwach. 30 września 1897 r. ściskając w dłoni krzyż, powiedziała: „Kocham Go! Mój Boże, kocham Cię!”. To były jej ostatnie słowa. Miała wtedy 23 lata.

29 kwietnia 1923 r. papież Pius XI ogłosił ją błogosławioną, a dwa lata później świętą.

(oprac. na podst.: „Nasza Arka”, nr 11, 2005)

Święta Teresa znalazła swoją „małą drogę”, która zaprowadziła ją do Boga. Z dziecięcą ufnością powierzyła swe życie Bogu Ojcu, wierząc w Jego nieskończone miłosierdzie.

Każdy z nas jest dzieckiem Bożym. My także możemy odnaleźć w sobie sposób, jak dojść do Boga – swoją własną „małą drogę” do Niego.

Zastanów się

- Czy pamiętasz o codziennej modlitwie?
- Dlaczego masz sumiennie wykonywać swoje obowiązki?
- Komu chętnie pomagasz, gdy o to prosi?

Zapamiętaj

Święta Teresa odkryła „małą drogę” do świętości. Polega ona na robieniu rzeczy najbardziej zwyczajnych z nadzwyczajną miłością.

Zadanie

1. Narysuj w zeszyte bukiet róż, z którymi jest przedstawiana św. Teresa. Pokoloruj na czerwono tyle kwiatów, ile razy w tym tygodniu udało ci się sumiennie wykonać swoje obowiązki.
2. Pomódl się w intencji misji.

Sprawdź swoją wiedzę

- Kobieta cierpiąca na krwotok dotknęła płaszcza Jezusa, ponieważ:
  - wierzyła, że tylko On może ją uzdrowić,
  - chciała sprawdzić rodzaj tkaniny,
  - chciała ukraść płaszcz.
- Córkę Jaira Jezus:
  - uzdrowił,
  - obudził,
  - wskrzesił.
- Nikodem przyszedł do Jezusa nocą, aby:
  - popatrzeć na gwiazdy,
  - wyjaśnić wątpliwości wiary,
  - posłuchać świerszczy.
- Postawa Marii i Marty uczy, że należy łączyć:
  - śpiew i taniec,
  - składniki w cieście,
  - słuchanie Boga i służbę drugiemu człowiekowi.
- Jezus podczas kuszenia na pustyni:
  - odrzucił pokusy szatana,
  - wypełnił wolę szatana,
  - nie zwracał uwagi na szatana.
- Okazali pomoc Jezusowi w czasie drogi na Golgotę:
  - Dawid i Małgorzata,
  - Maria i Jerzy,
  - Weronika i Szymon z Cyreny.
- Tomasz, widząc rany zmartwychwstałego Jezusa:
  - chciał opatryć rany,
  - powiedział: „Pan mój i Bóg mój.”
  - stwierdził, że rany się zagoiły.
- Jan, umiłowany uczeń Jezusa:
  - zapał się Go,
  - uciekł podczas krzyżowania,
  - stał pod krzyżem razem z Maryją.
- Pan Jezus wybrał siostrę Faustynę Kowalską, aby:
  - głosiła Boże Miłosierdzie,
  - napiisała powieść przygodową,
  - zorganizowała pielgrzymkę do Krakowa.
- Miłosierdzie Boga oznacza, że:
  - chce On ukarać ludzi,
  - nie interesuje się ludźmi,
  - pragnie ludziom przebaczyć.
- W Lourdes Matka Boża prosiła Bernadettę o:
  - modlitwę i pokutę za grzeszników,
  - ukaranie mieszkańców Lourdes,
  - zachowanie w tajemnicy spotkań z Maryją.
- Niepokalane Poczęcie Maryi oznacza, że:
  - poczęła się bez grzechu pierworodnego,
  - lubiła porządek,
  - nosiła czyste ubrania.
- Dostrzegali Jezusa w ubogich:
  - Zofia i Mateusz,
  - Matka Teresa z Kalkuty i Brat Albert,
  - Cezary i Ksawery.
- „Mała droga” św. Teresy z Lisieux polega na:
  - chodzeniu drobnymi krokami,
  - wypełnianiu czasu wolnego pracą,
  - robieniu rzeczy zwyczajnych z nadzwyczajną miłością.